

Pet člankov, ki zavzemajo tri četrtine prve številke 24. letnika, odraža interdisciplinarno usmerjenost naše gerontološko medgeneracijske revije. Mlada sociologinja, ki se pogloblja v usklajevanje poklicnega življenja in neformalne oskrbe, je naredila pregled raziskav in političnih dokumentov o tem perečem vprašanju. Trije zdravstveni soavtorji so prispevali svoja raziskovalna spoznanja o vplivu uporabe medicinsko tehničnih pripomočkov na kakovost življenja starejših bolnikov z multiplo sklerozo. Gerontologinja, ki vodi oskrbovalno ustanovo, je prispevala svojo raziskavo o dejavnikih, ki vplivajo na delovno sposobnost zaposlenih v institucionalnem varstvu starejših v Avstriji, Sloveniji in na Hrvaškem. Članek z raziskovalnimi podatki o vključenosti starejših ljudi v izobraževanje sodi na vzgojno izobraževalno področje. Iz tuje literature prevedeni članek pa se problemsko sooča s pravnim normiranjem pravice do zasebnosti oskrbovancev in pravice dostopa do pomoči pri oskrbovanju. Tudi ostali krajši prikazi raziskav, strokovnih posvetov in dobrih praks pri skrbi za starosti prijazne skupnosti in ustanove odražajo interdisciplinarno usmerjenost same revije ter nasploh znanstvenega in strokovnega polja starosti, staranja in medgeneracijskega sožitja.

Revija za to področje mora biti interdisciplinarna, pa naj je ta zahteva še tako naporna za avtorje in urejanje. Skrb za zdravo in kakovostno staranje je celostno življenjska; celostno mora biti raziskovanje tega področja, celosten koncept in izvajanje programov za dolgotrajno oskrbo, za kakovostno staranje in za medgeneracijsko sožitje v skupnosti, celostno mora biti prizadevanje posameznega človeka za te vrednote in prav tako javna pomoč posamezniku pri tem. Različni strokovnjaki, ki na tem področju delajo, morajo vedeti drug za drugega, da lahko prispevajo smiselni vidik svojega znanja in metodike k celoti. Brez medsebojnega poznavanja ne morejo sodelovati. Vsaka stroka pa ima svoje specifično strokovno izrazje in svojo identiteto, ki je pogosto tudi bolj ali manj cehovsko zaprta in samozadostna. To dvoje je za mnoge nepremostljiva ovira za tako znanstveno in strokovno pisanje o spoznanjih s svojega področja, da bi to razumeli tudi strokovnjaki komplementarnih gerontoloških strok.

Naša revija je odprti forum za razvoj gerontološke stroke v slovenskem kulturnem prostoru. Njeni avtorji in bralci so študentje, profesorji in raziskovalci, praktiki in ljudje na političnih ali upravnih mestih, prostovoljci in ljudje, ki vlagajo več truda v spoznanja o starosti, staranju in sožitju med generacijami. Tisti, ki vanjo pišejo, prispevajo poleg svojega strokovnega znanja tudi dodaten napor v interdisciplinarno širino. Ko piše študent katere od zdravstvenih, socialnih ali drugih strok, ki se usposablja za delo s starejšimi ljudmi in za lepše sožitje med generacijami, se ne more omejiti na šolsko znanje svoje discipline, ki zadostuje za njegovo seminarsko ali doktorsko raziskovanje ter za pisanje v reviji njegove stroke, ampak mora spoznanja prikazati tako, da bodo razumljiva tudi študentom drugih strok, ki se usposablja za delo na tem področju. Isto velja za njihove profesorje. Nič lažje ni pisati ljudem, ki delajo za kakovostno staranje in medgeneracijsko sožitje na političnih ali upravnih mestih. Njihov jezik in delovne metode so pogosto administrativno abstraktne in šele, ko empatično prevedejo svoja najboljša spoznanja in izkušnje v vsem razumljiv in lep slovenski jezik, jih razumejo strokovnjaki raznih panog, prostovoljci in drugi praktiki ter ljudje, ki iščejo spoznavne vire za svoje kakovostno staranje. Zato ni čudno, da dobimo včasih najlepše odzive na članke prostovoljcev – ti napišejo svojo dobro izkušnjo ali spoznanje doživeto in z miselno jasnostjo, pa naj so po izobrazbi učitelji, vrhunski raziskovalci ali inteligentni ljudje iz katerega koli poklica. Tudi v tej številki boste našli besedila, ki nagovorijo z globino spoznanj in lepoto jezika.

J. Ramovš